

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 30, No 2 (1979)

Υπεύθυνοι σύμφωνα με το νόμο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Επιστημονικό Σωματείο άνεγχορισμένο, άρθρο 5410/19.2.1975 Πρωτοδικείου Αθηνών.

Πρόεδρος γιά τό έτος 1979: Κων. Ταρλατζής

ΕΚΔΟΤΗΣ: Έκδίδεται υπό αίρετης πενταμελούς συντακτικής επιτροπής (Σ.Ε.) μελών τής Ε.Κ.Ε.

ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΩΣ: Ο Πρόεδρος τής Σ.Ε. Λουκάς Ευσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι, Τηλ. 6823459

Μέλη Σν/κής Έπ.: Χ. Παππούς Α. Σεμένης Ι. Δημητριάδης Α. Σαραβάνος

Στοιχειοθεσία - Έκτύπωση: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Ε.Π.Ε.

Άρθρο 12 - 16 Αθήνα Τηλ. 9217513 - 9214820

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Αθήνα

Ταχ. Διεύθυνση:
Ταχ. Θορίς 546
Κέντρικο Ταχυδρομείο
Αθήνα

Λυδθρομαί:

Έτησια έσωτερικού	δρχ.	300
Έτησια έξωτερικού	*	450
Έτησια φοιτητών ήμεδαπής	*	100
Έτησια φοιτητών άλλωδαπής	*	150
Τμή ή έκαστου τεύχους	*	75
Ίδθρωματα κλπ.	*	500

Address: P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Ffstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
\$ U.S.A. 15 per year.

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 30
ΤΕΥΧΟΣ 2

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ
1979

Bulletin

OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 30
No 2

APRIL - JUNE
1979

Έπιταγές και ήμβάσματα αποστέλλονται ήπ' όνόματι κ. Στ. Μάλαρη Κτην. Ίνστ. Υγιεινής και Τεχνολογίας Τροφίμων, Ίερά όδός 75, Τ.Τ. 303 Αθήνα.

Άναλύσεις εργασιών

EKE Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.21391](https://doi.org/10.12681/jhvms.21391)

Copyright © 2019, EKE Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία Ε. (2019). Άναλύσεις εργασιών. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 30(2), 138-139. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21391>

Ἀναλύσεις ἐργασιῶν

Abstracts

HIDIROGLOU, TH., IVAN M. AND JENKINS, K.J. Influences of Barley and oat silages for beef cows on occurrence of Myopathy in their calves (Ἐπίδραση ἐνσιρωμάτων κριθῆς καὶ βρώμης ἀγελάδων στὴν ἐμφάνιση τῆς μυοπαθείας τῶν μόσχων τους). *Journal of Dairy science* (1977) Vol. 60, 1905-1909.

Οἱ ἐρευνητὲς γιὰ νὰ μελετήσουν κατὰ πόσο ἡ διατροφή ἐγκύων ἀγελάδων μὲ ἐνσίρωμα κριθῆς καὶ βρώμης ἐπίδρα ἰσχυρὰ στὴν ἐμφάνιση τῆς διατροφικῆς μυοδυστροφίας τῶν ἀπογόνων τους πραγματοποιήσαν τὸ ἀκόλουθο πείραμα.

Σὲ 16 ἔγκυες ἀγελάδες τῆς φυλῆς Shorthorn χορήγησαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ χειμῶνα εἶτε ἐνσίρωμα κριθῆς εἶτε βρώμης, τῶν ὁποίων ἡ περιεκτικότητα σὲ σελήνιο (Se) ἦταν πολὺ χαμηλὴ (<0,1 ppm).

Δύο μῆνες πρὸ τοῦ τοκετοῦ χώρισαν τὶς ἀγελάδες σὲ 4 ὁμοιες ὁμάδες. Ἡ 1 καὶ 2 ὁμάδα ἐλάμβανε μόνον ἐνσίρωμα κριθῆς, ἡ 3 καὶ 4 ἐνσίρωμα βρώμης. Ἐπιπροσθέτως στὶς ὁμάδες 2 καὶ 4 ἐχορήγησαν ἐνδομυϊκῶς, κατὰ τὸν 7^ο καὶ 8^ο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης, κατὰ τὸν χρόνο τοῦ τοκετοῦ καθὼς καὶ 1 μῆνα μετὰ, 30 mg σεληνίου σὲ μορφή Natrium Selenite καὶ 1360 Δ.Μ. Βιταμίνης E.

Ἀπὸ τὶς σχετικὲς ἀναλύσεις πού πραγματοποιήσαν στὰ 2 ἐνσιρώματα σ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν περιεκτικότητά τους σὲ λιπαρὰ ὀξέα, βρῆκαν ὅτι ἡ περιεκτικότητα τῆς κριθῆς σὲ λινολεϊκὸ καὶ παλμιτικὸ ὀξὺ ἦταν μεγαλύτερη τῆς ἀντίστοιχης τῆς βρώμης. Ἀντίθετα ἡ βρώμη εἶχε περισσότερο ὀλεϊκὸ καὶ λινολενικὸ ὀξὺ ἀπὸ τὴν κριθή.

Διαπίστωσαν ὅτι 3 μόσχοι τῆς ὁμάδας 1 μετὰ παρέλευση 1 μηνὸς ἀπὸ τὴν γέννησή τους ὑπέκυψαν ἔνεκα διατροφικῆς μυοδυστροφίας. Ἡ αἰτία τῆς ἐμφάνισης τῆς διατροφικῆς μυοδυστροφίας μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἀποδοθεῖ στὴν χαμηλὴ περιεκτικότητά R τῆς κριθῆς σὲ σελήνιο. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ὁμάδα 3 ἡ ὁποία λάμβανε ἐνσίρωμα βρώμης, ἐπίσης χαμηλῆς περιεκτικότητάς σὲ σελήνιο (<0,1 ppm), στοὺς μόσχους τῆς ὁποίας δὲν ἐμφανίστηκαν καθόλου συμπτώματα μυϊκῆς δυστροφίας. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ συγγραφεῖς πιστεύουν, τουλάχιστον στὴν δική τους περίπτωση, ὅτι ἡ δημιουργία τῆς μυϊκῆς δυστροφίας θὰ πρέπει νὰ ὀφείλεται σὲ ἄλλους παράγοντας παρὰ στὸ σελήνιο.

Κατὰ τὴν γνώμη τους ἡ ἐμφάνιση τῆς διατροφικῆς μυοδυστροφίας στοὺς μόσχους ὀφείλεται στὴν μεγάλη περιεκτικότητά τοῦ ἐνσιρώματος τῆς κριθῆς σὲ λινολεϊκὸ ὀξὺ τὸ ὁποῖο ἀποβάλλεται στὸ γάλα. Ἀντίθετα, ἀποδίδουν στὸ λινολενικὸ ὀξὺ πού ὑπάρχει στὸ ἐνσίρωμα τῆς βρώμης σὲ μεγάλη ποσότητα, πιθανὴ ἀντιδυστροφιογενὴ ἰδιότητα. Γιαυτὸ συνιστοῦν ὅπως στὰ προγράμματα διατροφῆς πού καταρτίζονται τὸν χειμῶνα γιὰ ἔγκυες ἀγελάδες, συμπεριλαμβάνονται καὶ ἐνσιρώματα βρώμης, τὰ ὁποῖα μειώνουν σημαντικὰ τὸν κίνδυνο τῆς ἐμφάνισης τῆς διατροφικῆς μυοδυστροφίας στοὺς νεογέννητους μόσχους.

HIDIROGLOU H., HOFFMAN I. AND JENKINS K.J. : Selenium Distribution and radiocopherol metabolism in the pregnant ewe and fetal lamb (Κατανομή σεληνίου και μεταβολισμός ραδιοτοκοφερόλης σε έγκυα πρόβατα και σε έμβρυα αρνιών). Canadian Journal of Physiology and pharmacology (1969), Vol. 47, 953.

Οι έρευνητές για να μελετήσουν την κατανομή του σεληνίου (Se) και τον μεταβολισμό της ραδιοτοκοφερόλης στον οργανισμό εγκύων προβάτων καθώς και στα έμβρυά τους πραγματοποίησαν το ακόλουθο πείραμα.

Σε 26 έγκυα πρόβατα, χορήγησαν επί 2 συνεχή έτη χόρτο, προερχόμενο από περιοχές όπου ένδημει ή διαιτητική μυοδυστροφία.

Στήν συνέχεια, χορήγησαν ένδομυϊκώς σε 8 πρόβατα, 10 ήμερες πρό της σφαγής τους, 6 mg σεληνίου. Από τους προσδιορισμούς που πραγματοποίησαν, διαπίστωσαν ότι, βασικά οι μητρικοί ιστοί περιείχαν περισσότερο σεληνιο από τους αντίστοιχους έμβρυϊκούς ιστούς. Η δέ ένδομυϊκή χορήγηση, αύξησε την συγκέντρωση σεληνίου σε άμφοτερούς τους έν λόγω ιστούς. Παρατήρησαν επίσης, ότι το επίπεδο του σεληνίου στους παραπάνω ιστούς δέν μεταβάλλεται κατά τὰ διάφορα στάδια της έγκυμοσύνης.

Έξάλλου, χορήγησαν διά του στόματος, σε 10 πρόβατα σεσημασμένη με ³H τοκοφερόλη τὰ όποια έσφαξαν τήν 1η, 2η, 5η, και 13η ήμερα μετά από τήν χορήγησή της. Από τίς μετρήσεις που έκαναν στα πρόβατα, βρήκαν ότι, ή πρόσληψη της ραδιοτοκοφερόλης από τὸ ήπαρ και τὰ έπινεφρίδια ήταν μεγάλη κατά τίς πρώτες 24 ώρες. Στή συνέχεια, ή ραδιενέργεια αυτών τών 2 όργάνων, συναρτήσεϊ του χρόνου, έπεσε απότομα, ένῶ στα όργανα, καρδιά, μύς, νεφρά και πνεύμονες, όπου ή αρχική πρόσληψη ήταν χαμηλή, ή πτώση, συναρτήσεϊ πάντοτε του χρόνου, ήταν βραδεία.

Τὰ πρόβατα, απέβαλλαν, περισσότερο από 70% της χορηγηθείσης ραδιοτοκοφερόλης με τὰ κόπρανα, σε διάστημα 4 ήμερών.

Συγκριτικά ή άποβολή με τὰ ούρα ήταν μικρή.

Εύαγ. Παπαδόπουλος